

тиста, и като ся насладихъ довольно отъ приказванье-то единъ на другый, разыдохъ ся; а на Теокистово мѣсто остана и гс-менъ Маринъ, дѣда на Теревона. — Отто насѣтнѣ, слѣдъ безчетны подвигы и трѣдове, смѣръть-тѣ на прѣподобнаго отца Евтиміа приелижи, кога-то по Божіе откровеніе прѣдвидѣ.

Една година, кога-то настана врѣмѣ да отиде, по обыкновеніе-то си въ пѣстинѣ-тѣ, събрахъ ся при него братьѣ-та, едни да испроводятъ отца своего, а други чакахъ да отидѣтъ съ него, мѣждѣ кои-то бѣхъ и Мартирій съ Іліѣ отъ Нитріѣ; а като го видѣхъ, че ся непрнготовлаваше за пѣть и ненарѣждаше братьѣ-та, кои ще отидѣтъ съ него, а кои ще останѣтъ въ Лаврѣ, попытахъ го дѣлающа: честный отче, за ѹтрѣ нѣмаши да отидеши въ пѣ-стынѣ-тѣ? — тѣзи недѣлѣ шѣ останѣ пакъ при важе, отговори С-тый; и въ Сѣк-вотѣ посрѣдъ ноци ще ся разлѣчимъ; съ това той прѣдсказа врѣмѣто на отиваніе-то си при Бога, из тѣ неразрѣшѣхъ. На третій день, кога-то шѣхъ да празнуваме